

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:38	17:38	17:40
יציאה:	18:28	18:28	18:31
ר"ת:	19:05	19:05	19:08

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:21

פרשת בראשית

עלון מס': 431

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

רוצה בעל תלמיד חכם?

בענייני צניעות, וכך תצליח לפגוע בהם (סנהדרין קו.). דברים אלו אמר בלעם הרשע - שהיה המכשף הגדול בהיסטוריה - לבלק מלך מואב אחרי שלא הצליח לקלל את עם ישראל מפני שראה שצנועים הם, כמו שאמרה התורה (במדבר כ"ד, ה) "מה טבו אהליך יעקב". חלוננו של זה אינו פונה לכוון חלוננו של האחר, כפי שלא יראו האחד לתוך ביתו של השני.

זכני ה' יתברך ולמדתי במדרשה של בנות במשך כמה שנים, במשך אותם שנים נתבקשתי פעמים רבות ע"י תלמידי דות המדרשה: "הרב, תברך אותי שאזכה לבעל תלמיד חכם בעל מדות טובות."

נשים רבות ויקרות מחפשות ישועות בעניינים שונים: זוגים, פרושה, ילדים, שלום בית, בריאות, גדות קלות וכו'. הן פונות לרבנים לקבלת עצה וברכה ועדין אינן מבינות שמפתח הברכות והישועות נמצא בידיהן שלהן, כמו שאמר (שמות כ"ה, ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". אם אנחנו נתנהג בקדשה כפי רצון הבורא, דהינו בבגדים צנועים ובהנהגות צנועות, אזי מבטיח לנו הבורא יתברך שהוא ישרה בתוכנו, וכששכינה שורה בביתו של אדם באים אחריה כל הברכות שבתורה. וחלילה אם הדבר הפוך, דהינו חסר בקדשה וצניעות, אזי במקום שהשכינה תשרה בביתם שורה בביתם הסטרא אחרא. ולכן לפני שאנחנו באים בטענות ובבקשות כלפי הבורא יתברך, מוטב שנבדק בעצמנו האם דרכינו תואמות לרצונו יתברך, ואם לאו קדם נתקן את הדברים, ולאחר מכן נדאי שתתקבל תפלתנו ברכונו.

בתחלה, אכן ברכתי את אותן תלמידות בשמחה רבה, במשך הזמן הבנתי שאף שאני מברך בת ישראל צנועה וחסודה, יכול להיות שאני מקלל חלילה את אותו תלמיד חכם, שאם היא לא ראויה לו במדותיה וביראת השמים שלה, היא זוכה במתנה גדולה מאין כמוה, ואלו הוא חלילה להפך. ומאז בכל עת שנתבקשתי לברך עניתי: "יהי רצון שיעזר לך הבורא יתברך שתהיי ראויה במדותיך ובמעשיך להתחתן עם בעל תלמיד חכם."

ולכן כל אותם בנות צדקניות שמחכות לבעל המשלם ואינן מוכנות להתפשר על פחות מזה, קדם בקשתם ותפלתם לזכות לזוגים יתפללו וישתדלו להיות ראויות לכן זוגים, כגון במדה החשובה ביותר "מדת הענוה", כי דרכו של בעל תלמיד חכם להיות שפל וקנוע. ואם חלילה נעיתו עדין לא זכתה במדת הענוה, יכולה היא להגיע לידי זלזול ככבודו ולפגיעה תמידית בו ובתורתו.

"אלהיהם של אלה שונא זמה" - אם רצונך לפגוע באמה זו תכשיל אותם

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

המסעדה

יש לכם שמחה במשפחה? ברית חתונה בר מצוה

ידועה המטלה ליום שמורת עניים באמת היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תכני פנתונים להאכל לטעלה מטבח עשירים איש להחליטכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

לעילוי נשמת יודה בן אסתר

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ח לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

נא לשמור על קדושת הגליון

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

בתל אביב יצאו אלי בסכינים...

סיפר מרן, כשהייתי רב ראשי לתל-אביב לא חיברתי שום חיבור. יביע אומר חלק ה' יצא לפני שנהייתי רב ראשי, וחלק ו' יצא לאחר שסיימתי את כהונתי.

והפער הזה הוא מחמת שהייתי מכתת רגלי ממקום למקום להרביץ תורה בישראל.

בשכונת התקווה היו אנשים שהתרחקו מהתורה, ומחלקת הכשרות הזהירו אותי, אל תלך לשם, יש שם אנשים אלימים יצאו אליך עם סכינים! לא שמעתי להם, הלכתי והרבצתי שם תורה.

יום אחד הלכתי ובאמת יצאו לקראתי עם סכינים, אך סכינים של שחיטה כדי שאבדוק אותם...

בדקתי את סכיניהם, וכמה אחדים לא היו טובים, יעצתי אותם: רבותי, העבודה הזו אינה מתאימה לכם, לכו לעבוד בדבר אחר. לא אמרו מלה אחת, תכף ומיד קבלו על עצמם. ברוך ה', חן וכבוד יתן ה'.

בשכונת התקווה ייסדתי שיעורים ב'ימים בשבוע, כמה מהם שהיו באים לשיעורים שולחים לי ספרים וכותבים בהקדשה שבזכותי עברו מבית ספר תיכון לשיבות וזכו לחבר ספרים אלה!

ב"ה אדם עובד והקב"ה עוזר לו. מעדני המלך

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: ירק גוש קטיף שהוא ללא חשש תולעים אך מקפידים להשרות הירק במי סבון קודם האכילה האם מותר לעשות כן בשבת?

תשובה: מותר, אבל בירק שאינו בגידול מיוחד אסור להשרותו בשבת. [הן אמת שבשבת זכור ליצחק הררי העלה להקל בנד"ד, ואף שאינו בדוק. וכן צידד בספר תולעת שני ח"א עמ' קטו. אולם להלכה נראה להחמיר, אלא א"כ הוא גידול מיוחד, וכמ"ש בספר שמירת שבת כהלכתה עמ' סח]

שאלה: חוט אדום שעונדים על היד כסגולה לשמירה מעין הרע האם הדבר מותר או שזה מנהג גויים?

תשובה: מותר, ואין חשש משום חוקות הגויים [סגולת החוט האדום מובאת בכמה מאחרונים, הראשון שבהם הוא הגאון וידאל הצרפתי בהקדמתו לספר מגילת סתרים, ובשו"ת באר משה ח"ח סי' לו, הביא שדקדקו לקשור חוט שני אדום על עגלה או מטת התינוק מפני עין הרע ויסודתו בהררי קודש, ובשו"ת אבני דרך ח"ו סי' קיז. ולא אכחד שראיתי בשו"ת רבבות אפרים ח"ח סי' נא שהביא בשם מרן הגר"ח זצ"ל שאיו לעשות כן, וכ"כ בשו"ת דברות אליהו ח"ט סי' נט. מ"מ לענ"ד עיקר כאחרונים הנ"ל. וכבר נודע משי"כ הרשב"א ח"א סי' ט בענין המנהגים שכל דבר שנתפשט אצל הנשים הנח להם לישראל שמתמא נתפשט ע"פ הוראת חכם וכן הוא בנד"ד].

שאלה: מי שבאמצע הסעודה נכנס לשירותים מה צריך לברך קודם ברכת המזון או אשר יצר.

תשובה: קודם יברך ברכת המזון מפני שהיא מן התורה, ומכל מקום אם יעבור יותר מ-72 דק' עד שיברך ברכת המזון או שחושש שמא ישכח יכול לברך אשר יצר קודם. [האחרונים נחלקו בדבר זה דדעת הרוח חיים סי' ז אות א והובא גם בכ"ח שם שיברך תחילה אשר יצר, אולם להלכה פסק בשו"ת יביע אומר ח"ט או"ח סי' צד אות ו' וכן בהליכות עולם ח"א עמ' מא שיברך תחילה ברכת המזון מפני שהיא מהתורה מלבד האופנים הנ"ל שפשוט שעדיף להקדים אשר יצר. ולכאורה לפי הטעם הנ"ל אם אכל פחות מכדי שביעה שאין חיובו מהתורה כגון בתחילת הסעודה וכדו' יברך תחילה אשר יצר לכו"ע ואכתי צ"ע]

שאלה: האם מותר לאישה להשתמש במגעל יריסים בשבת.

תשובה: באופן שהשערות לא נושרות מחמת כן מותר, ובלבד שלא תשתמש בחומר שמתמרח בריסים. [מאחר וזורת הריסים כבר קיימת אין בזה משום דמי לבונה. ואינו דומה למש"כ בש"ע סי' שג סעיף כו שאסור לאישה לקלועה שעררה בשבת, דשם מייירי באופן שאין צורתן קיימת מערב שבת, וכמו שכתב לחלק בשמירת שבת כהלכתה ח"א עמ' תפ לגבי סלסול הפאות. אך פשוט שכל זה באופן שהשערות לא נושרות, וכן שלא מורחת חומר ע"ג הריסים וכמ"ש בשו"ת אליבא דהלכתא ח"ד סי' קיט]

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלום

נאן ארכיון

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

סוגיית בן מי העלם

הבאנו, ששאלו הסתפק מה גרם לשינוי זה, האם מפני שדוד ראוי למלכות או מחמת קדושתו הבגדים, אך כשראה שגם כשפשט דוד את בגדי המלך לא נתמעטה קומתו, הבין שאלו שיתכן שהנער הזה ראוי למלוכה, ולכן החל לברר מי הוא.

פרץ וזרה

הגמרא (יבמות עו"ב) מבארת, ששאלת שאול היתה עמוקה יותר, האם דוד המלך הבא משבט יהודה, מתייחס למשפחת פרץ בנו של יהודה, או למשפחת זרח? כיון שעל פי המסורת, מלכות יהודה עתידה לצאת מפרץ, ואילו מן רח"ק יצאו תלמידי חכמים ושופטים, כעת ביקש שאול לברר, האם דוד הוא ממשפחת פרץ, ויש חשש שיטול את המלכות מידו, או שהוא מבני זרח ואז יהיה רק גדול בתורה, אך אין חשש למלכותו. על שאלה זו לא ידע אבנר את התשובה, אומנם הכיר הוא את דוד, אך לא ידע לאיזו משפחה הוא מתייחס.

שהיתה פוקדת אותו רוח רעה, ובזכותו רווח למלך?

ועל שאלת שאול נאמרו שני ביאורים. האחד, שאול ידע שלנער קוראים דוד, אך כשראה את דוד יוצא בגבורה להילחם בגוליית, ואם ינצח יהיה צורך לקיים את ההבטחה, ולתת לו את בתו לאשה, לכן החל שאול המלך לברר מה ייחוסו של דוד, ושאל "בן מי זה העלם", כי בעיניו היתה זאת תעלומה. והביאור השני (הובא ב'מנחה קטנה': שמואל א' יז, נה), בעת שלבש דוד המלך את בגדי שאול (כמתואר במאמר הקודם) השתנתה צורתו של דוד, וזוהרו פניו באור יקרות, מחמת רוח ה' שנחה עליו, עד ששאלו לא זיהה מי הוא.

ה'מנחה קטנה' מחבר את שני הביאורים ומאגדם לפירוש אחד, בשעה שלבש דוד את בגדי המלך (דבר שאסור לאיש לבד מן המלך עצמו), השתנתה קומתו ותאמה לבגדי המלך במדויק, כך שדוד גבה משכמו ומעלה, כמו שאול. לעיל

כשיצא דוד להכות את גוליית, התנהל דו שיח מסתורי, בין שאול המלך לאבנר שר הצבא, שבסיומו יצא אבנר למשימה, וכך כותב הנביא (שמואל א' יז, נה-נו) "וּכְרָאוֹת שְׂאוֹל אֶת דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאֹת הַפְּלִשְׁתִּי, אָמַר אֶל אֲבִנֵר שַׂר הַצָּבָא, כֵּן מִי זֶה הַנָּעַר אֲבִנֵר, מַדְבְּרֵי הַפְּסוֹק נִרְאָה שְׂשֹׂאוֹל רֹצֵה לְבַרֵר אֶת זְהוּתוֹ שֶׁל דָּוִד, וּכְפִי הַנְּרָאָה לֹא יֵדַע אֵת שְׁמוֹ, תְּגוּבְתוֹ שֶׁל אֲבִנֵר "וַיֹּאמֶר אֲבִנֵר, הִי נִפְשֵׁךְ הַמֶּלֶךְ אִם יִדְעָתִי", מַדְבְּרֵי הַנְּבִיא נִרְאָה שֶׁגַם אֲבִנֵר לֹא יֵדַע מִיֵּהוּ הַנְּעַר, כְּתוּצָאָה מִכֵּן "וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, שְׂאֵל אֶתְּהָה כֵּן מִי זֶה הָעֵלָם". בתחילה קראו "כֵּן מִי זֶה הַנָּעַר" ולאחר מכן מכנהו "כֵּן מִי זֶה הָעֵלָם", שזוהו לשון כעין תעלומה, הגמרא (יבמות עו"ב) שואלת, כיצד שאול אבנר לא הכירו את דוד, הרי הוא היה שוהה תדיר בביתו בביטחון, בכל עת

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר: מעבר לסגולה: על הזרע שמשון. המלך דוד: על ספר שמואל א. הינסו ל: אופקים בוקס

סותפים!

ממשיכים בבניה

ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!

ניתן להנציח להצלחה/לרפואת/לע"נ

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א

2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי:

054-8502066

לאשת החיל

עבודה זרה של ימינו

מה יגידו כולם? אם היו שואלים אתכן מהי העבודה זרה של ימינו? מה היום נחשב לעבודה זרה? מה הייתה אומרות? אני שמעתי כל מיני דעות כגון - טלוויזיה, אייפונים וכו'...

אך זכיתי לשמוע ששואלים את הרב הגאון יגאל כהן שיזכה לחיים טובים את השאלה הזו. נתחיל בכך שהרב אמר שחז"ל ביטלו את התאוה של עבודה זרה כמו שהייתה פעם, אין בדיוק את אותה עבודה זרה שהייתה בעבר לאבותינו. אז מה בכל זאת נחשב עבודה זרה בימינו?

הרב ענה תשובה שלא יכולתי שלא לכתוב עליה מאמר שלם.. הוא אמר שהעבודה זרה שלנו זה שאנחנו שוכחים את הקב"ה, שאנחנו שמים מישהו במקומו. הוא נתן ישר את הדוגמא של לסמוך על הרופא שהוא ירפא, הרב אמר כמובן שצריך ללכת לרופא, שהוא חכם ונחמד ויודע המון דברים, ויכול להציע אילו תרופות לקחת. אבל מפה עד להאמין שהוא זה שמרפא אותך? איך יכול להיות? אדם אחראי על הרפואה של אדם אחר? הוא מחליט משהו בעולם הזה?

זה מדהים. זה פשוט מפעים להבין עד כמה עמוקה האמונה, עד כמה היא חולשת בכל תחום ובכל מקום שבימוים, אין נסתר, אין מקום שבו אנחנו יכולים לשכוח את בורא עולם.

בכל רגע, בכל שניה, בכל נשימה ופעימה של לב, הכול זה הקב"ה, אין משהו אחר. אין מישהו אחר שמחליט עלינו ומהווה את המציאות שלנו, את העבר ההווה והעתיד.

הרב הבהיר שכן הולכים ועושים השתדלות, צריך ללכת לשדכן לחפש שידוך ולרופא לשאול ברפואה, ולקחת תרופות במידת הצורך, וכמובן שלעבוד ולפרנס את ביתנו, אנחנו לא בדרגת אמונה שהכסף יגיע עד עלינו ללא שום השתדלות, ופעמים רבות זו סתם עצלות של האדם שלא בא לו לעבוד אז הוא אומר 'פרנסה משמיים' בלי לעשות כלום. צריך להיות זריזים בעבודת השם, ללכת, לעשות, לא לשבת בבית ולחכות שהכול יגיע אלינו, הקב"ה רוצה לראות אותנו משתדלים, עובדים, חרוצים.. לא 'נרדמים בעמידה' מה שנקרא. כך הוא ייתן ברכה במעשה ידינו. במעשה ידינו, ולא שאנחנו לא עושים כלום.

אבל - הלב שלנו צריך להיות רגוע, המחשבות שלנו אמורות לא להיות לחוצות ממה יהיה. אנחנו עושים השתדלות ויודעים בוודאות שהיא לא זאת המשפיעה, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו הוא היחיד שמחליט כמה כסף יהיה בסוף חודש במשכורת, הוא היחיד שמחליט מתי הרפואה תגיע ועל ידי מה, הוא הבלעדי שבוחר זיווג ויודע מתי הוא יגיע. אף אחד לא באמת עושה, רק הקב"ה הוא היחיד שיודע ומחליט מה יהיה.

אנחנו רק ילדים קטנים שחושבים שמזיזים את ההגה באוטו צעצוע, אנחנו לא יודעים שמאחורינו יש אבא שמזיז אותנו עם המוט ומנווט לנו את הדרך ..

והרב שלנו, שצריך להודות לבורא עולם שמלמד אותנו דברים יקרים מפי, אלו הילומים שאי אפשר לתאר את הערך והשווי שלהם ביומיום. תחשבו, מה ההבדל בין אדם שסומך על רופא שירפא, לאדם שיודע ומאמין שרק בורא עולם יכול לרפא? כמה כוחות האמונה נותנת. איך אפשר להסתמך על בשר ודם? הורפא יכול מחר להיות באותו מצב, הוא בסך הכול בן אדם, כל כך מוגבל, איך ניתן לסמוך רק על דעתו וניסיונו הרפואי? ונחשוב על אדם המאמין, וואו כמה כוחות.. כמה שמחה.. הוא יודע בוודאות שאין לו על מי להישען.. אין אף אחד שיכול להוויז במאומה, רק השם יתברך מחליט.

והשם הוא כל יכול, אין לו סוף, אין לו מעצורים, הוא יכול הכול, לא נגמרים לו המשאבים.. יש לו מלא כסף לכולם, יש לו אפשרויות בלתי נגמרות. אנחנו מוגבלים מידי בכדי להבין את האפשרויות שיש לבורא להושיע כל אחד בכל מקום. והוא אבא שאוהב ודואג לנו... כל אחת כבת יחידה.

זה העבודה זרה של ימינו, שאנחנו סומכים על כל כך הרבה אנשים בדרך.. שאנחנו בטוחים שההשתדלות שלנו מועילה או שהאדם הזה חייב לעזור לנו, ובלעדיו אנחנו אבודים. זו עבודה זרה. לשכוח את הקב"ה חס ושלום. וההפסד כולו שלנו. כי חיים של אדם מאמין הם כל כך שמחים ורגועים שאין לתאר. שבת שלום !

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

מאה עשרים והמש אלה הולך בשעה

בחסד ה' עלינו מתחילים ללמוד שוב את החמשה חומשי תורה, אנחנו נמצאים אחרי תקופת החגים כל הימים נוראים, ימי החגים, וצריכים לקחת עכשיו לימי החול את המשך הכוח מהימים נפלאים שעברנו, ושחס ושלום לא תלך לאיבוד כל העבודה העצומה שעשינו.

בספר "מוזקנים אתבונן" על מרן הרב שטיינמן זצ"ל מובא סיפור מדהים: יהודי שיש לו רשת של כוללים שהצליח תמיד לאסוף כסף ועוד להגדיל אותו,

פנינים מהפרשה

סגולה לעשירות

נאמר בגמ' בבא מציעא (נט ע"א): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר "ולאברם הטיב בעבורה". והיינו דאמר להו רבא לבני מחזא: אוקירו לנשיכו (כבדו את נשותיכם) כי היכי דתתעתרו (על ידי כך תשרה הברכה בבינתכם, ותתעשרו). ע"כ. מבואר בגמ' סגולה - עצה - דרך לעשירות: להקפיד בכבוד האשה. וצריך להבין מה הקשר בין השכר של עושר לבין זה שאדם מכבד את אשתו?

וביאר מרן הראשון לציון רבנו יצחק יוסף שליט"א (וכמדו' ע"פ היערות דבש לרבנו יונתן איבשיץ) שבפרשת בראשית כתוב קללה לאדם, לחוה ולנחש. האשה נתקללה כמה דברים וביניהם - "והוא ימשול בך". והאיש התקלל "בזעת אפך תאכל לחם". ובדרך הטבע אם הבעל ימשול וישלוט לגמרי בכל דבר על אשתו, קרוב הדבר מאד שהיא תיפגע, והרי כל גרימת צער ליהודי היא דבר חמור מאד וכל שכן לאשה. אך המעביר על מדותיו ומכבד את אשתו - הקב"ה אומר כשם שאתה ויתרת על הקללה שלה "והוא ימשול בך" כך אני אוותר לך על הקללה שמגיע לך - "בזעת אפך תאכל לחם", ולכן הקפדה בכבוד האשה היא סגולה לעושר.

ואמנם קשה לפעמים לאדם לכבד את רעייתו מאחר שלא נהגה כמו שדרש ממנה, אך יעץ פיתרון לענין זה ראש הישיבה הגאון הרב זמיר כהן שליט"א זצ"ל במדריך המלא לנישואין מאושרין (לאיש עמ' 98 - 97): גם בזמנים בהם אתה חש פגוע, ואפילו אם תחושתיך היא כזו בקביעות, הנך מלא מרירות ותסכול וברור לך שהצדק אתך, הרהר בדעתך בנושאים החשובים באמת בבית, והכר טובה לרעייתך עליהם. חז"ל (יבמות סג ע"א) מספרים על רבי חייא שסבל מאד מאשתו. ובכל זאת, בכל הזדמנות כאשר היה מוצא דבר שימצא חן בעיניה היה רוכש אותו עברה, ארוז אותו בצורה מכובדת, ומעניק לה במאור פנים. כששאלוהו על כך, השיב: "דיינו שמגדלות בנינו ומצילות אותנו מן החטא".

ובמילים אחרות מה שחשוב לי באמת מרעייתי בחיים, זוהי ההשקעה בטיפול ובגידול בני, ובהצלתי מהרהורי עבירה - מן החטא. יותר מכך איני צריך ממנה מאומה. בכח הכרת הטוב כזו, על הטוב שהיא כן עושה, להביא לשלום-בית נפלא. המתבונן בעצה הקודמת יגלה עצה נוספת. הנמך ציפיות מבת הזוג בנושאים שקשה לה להשתנות, על אף חלומותיך ותקוותיך בעבר, והסתפק רק במה שחשוב באמת. כשאין ציפיות אין אכזבות. והרי צער הגירושין וכל הנלווה אליו בעתיד, או אפילו הסבל בחיי הנישואין כתוצאה מציפיות שאינן מתממשות, גדול שבעתיים מצער הנמכת הציפיות.

ודרך חשיבה נוספת כדי להשיג ולרדוף אחר השלום יעץ רה"י שליט"א אך יש להקדים לה מעשה: מעשה שהיה באדם שהוצרך לחתן את ביתו ולשם כך סס לחז"ל וביקש מאחד הדרייברים שם שיקחנו לכתובות שתורמים לזנזקים. ואכן כך היה ו"קובץ על ידי ירבה", ופרוטה לפרוטה מצטרפת. וקודם אחד הביקורים אצל עשיר מסוים, הדרייבר הזהיר את אבי הכלה שיש לו לדעת קודם שיכנס אליו, שעשיר זה צועק וצורח על הנוהגים שלא כשורה בעיניו, אך אח"כ הוא נותן להם סכום בעין טובה. וכך נכנס אבי הכלה לסלון ביתו של העשיר וסיפר לו איך הלוח את הכסף שהיה ברשותו עד לא מזמן לאנשים וכמה ביזבז על מותרות וכו'. שמע זאת העשיר והתחיל לצעוק עליו: איך אינך מתבייש? מתנהג בחוסר אחריות על כספך ואח"כ בא לבקש טובות מאחרים?! וכו'. וכך נזף בו והורה לו לצאת מביתו. ולאחר שפתח האב את הדלת קרא לו שוב העשיר ואמר לו בחיך: במחשבה שניה, יתכן שבאמת לא היית אשם, קח צ'ק עם מאה אלף דולר ומזל טוב. אך אמור נא לי כיצד לא האדימו פניך לאחר כל צעקותיי? השיב לו היהודי - טרם שנכנסתי לפה ידעתי שכך הולך להיות לי, אז לא התרגשתי וחייכתי להמשך שיבוא אחרי הצעקות. וזו היא הך השניה להתמודד עם הקשיים שיש לנו בחיים ובפרט בחיי הנישואין לזכור שכל תגובה שאינה הולמת מצד האשה היא נסיון שה' בוחן ובודק אותנו איך נגיב, ושאדם שם לב לכך, יותר קל לו להתגבר היות ויודע שה' שלח את אשתו שתרים עליו את הקול או שתכין את החביתה בצורה שאינה מספיק מבושלת וכדו'.

וע"י שתי דרכים אלו - הנמכת ציפיות וזכירה שכל הקשיים הם נסיונות, נזכה להתגבר ולזכות לכל הישועות (הרב יוסף דהן ה"ו מח"ס שו"ת יד בתשובה ועוד. 3083yossidahan@gmail.com).

הגיע מצב של זמנים קשים לכולל, וחובות נערכו והגיעו למאתים וחמישים אלף דולר, והבנק סירב לתת לו אשראי.

הוא נכנס אל הקודש פנימה למרן הרב שטיינמן ושאל: איך אשלם לאברכים? ענה לו הרב: הקשתלות יתירה גורמת לחסרון בסייעתא דשמיא, כי שאדם משתדל יותר מדי הוא פחות בוטח בה', וכתוצאה מכך הוא מקבל פחות סיעתא דשמיא.

עצתי לך: שתסע לארה"ב ליום אחד! כן ליום אחד! נסיעה של שתיים עשרה שעות לכל כיוון, ואלף דולר כרטיס לכל כיוון, והכל בשביל יום אחד בו תאסוף ככל

המשך בעמוד האחרון

הוא כבר למד את הלקח, לא שאל שאלות, קם ונסע, בדרכו עבר דרך סוחר אתרוגים, קונה ממנו אתרוג שאין יפה כמוהו. כשהגיע לארה"ב שם פעמיים אל נדיב אחד, בדרכו עבר ליד פתח של נדיב אחר, אמר לעצמו זה בגדר 'אין מעבירין על המצות', עלה דפק, ולא פחות ולא יותר שזה נדיר מאד הגביר בעצמו פתח את הדלת, אמר לו קניתי לך אתרוג מהודר אין כמוהו. לאחר שהנדיב עבר על האתרוג וראה שבאמת הוא נדיר, שאל כמה אתה רוצה עליו? ענה: 125,000 דולר. אתה נורמלי...? אמת שהוא אתרוג נדיר אבל למה סכום כזה? אמר לו תתייעץ עם הרב שלך... אני מצידי מוכרח את הסכום שנקבתי... הלה התייעץ עם רבו שהיה חכם, ואמר לו תבין האדם הזה אינו סוחר אתרוגים, תברר מדוע הוא זקוק לכזה סכום. הנדיב שאל אותו, והשיב לו על רשת כוללים ענפה ושצריך לתת לאברכים לחג הסוכות כסף. שמע הנדיב את הסיפור ועל אתר נתן לו 125,000 דולר, בפחות משהיה כל הסכום היה בידו. בשונו ארצה נכנס לרב שטיינמן וסיפר לו הכל, אמר לו הרב זה דברים פשוטים, כשאדם סומך על עצמו מתחילים הבעיות כשהוא סומך על הקב"ה בלבד הברכה מגיעה אליו.

שיתאפשר הזמן...!!!
הרהר בלבד כמה כבר אפשר לאסוף ביום אחד... ואף על פי כן קם ונסע. בהגיעו לארה"ב קבע פגישה עם כמה נדיבים, אך הללו לא יכלו מהרגע לרגע, והסכימו לפגשו רק למחרת. הוא החליט שעוד יום אחד של שהות לא תהרוס את התוכנית, נשאר והצליח לגייס 125,000 דולר. כשחזר ארצה נכנס למרן הרב שטיינמן, וספר לו שהצליח לגייס 125,000 דולר. שאל הרב: כמה זמן היית בחוץ לארץ? השיב: יומיים. אמר לו הרב שטיינמן: דע לך על היום הראשון היית צריך לקבל 250,000 דולר, בגלל שנשארת עוד יום הפסדת חצי. זה היה באלול, עברו ראש השנה ויום הכיפורים, לפני סוכות נכנס למרן הרב שטיינמן ואמר לו, אני חייב לדאוג לאברכים לתת להם, האם בגלל הטעות שעשיתי האברכים יפסידו. מרן הרב שטיינמן חשב מעט, ואמר לו תסע הפעם לשעה אחת ותחזור, כדי שתדע בוודאות שבשעה אחת אתה לא יכול לעשות כלום... ותסמוך רק על הקב"ה.

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"כי יפול הנופל ממנו" (דברים כ"ב ה')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים!

נשאלתי מאת אברך שיושב והוגה בתורה, ומלא ביראת ה' סהורה, שמכיר אישית אדם שנקלע לחובות, ואינו יודע מה לעשות כבר שנים רבות, ובעקבות זה הגיע למצב נפשי קשה, ועשה מעשה אשר לא יעשה, לוח כסף מהשוק האפור, ומשם כמעט ואין דרך לחזור. וכאשר את הכסף לא הצליח לשוק האפור להשיב, נפל למשכב ואת נשמתו לבוראו השיב.

ושואל אותו אברך בלב כואב, שאת אותו יהודי יקר מכל הלב אוהב, האם מותר לו לספר על מה שקרה, שאחרים ילמדו ולא יכנסו לכזו צרה. וכמובן שמכוון בדבריו לתועלת, כדי שאחרים לשוק האפור יסגרו את הדלת.

ואמרתי לו את אשר הרב זילברשטיין אמר (עלינו לשבח ויקרא עמ' רס"ב), שכאשר אומר הדרשן כזה דבר, יש בזה גם תועלת לנפטר, כי אינו מתכוין חס ושלום את הנפטר לגנות, אלא להדריך את האחרים מה לעשות.

ולסיום אומר סיפור על גדול ישראל, ונזכה במהרה לבנין אריאל. יום אחד הגאון הרב שטיינמן בסוף קבלת קהל, את משפחתו ומקורביו שאל: הרי האנשים שמגיעים לכאן רוצים לדעת, מה לנו התורה קובעת, ומה לנו היא מורה, ומה היא דעת תורה. וגם כשבאים לבקש ברכה, כל זה נובע מתוך הערכה, שהרב הוא שליח השם, ומזה האדם מתרשם, ורוצה לדעת מה לעשות, ומוכן לעמוד בתור ולחשות. ובשביל זה הוא בא אל הרב, כדי להיות על ידי ה' נאהב. ואם נסכם את הדברים, נמצא שעם ישראל היקרים, כולם אהובים כולם ברורים, כולם עושים באימה וביראה רצון קונייהם, ומלאים אהבת ה' בלבביהם. ואם כך מדוע אני שומע כל היום צרות? כי כולם פותחים את פיהם בצרורות.

ועל זה אמר שלמה המלך, בצורה ברורה ולא רק בערך: "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כ"א, כ"ב).

וגם דוד המלך קורא בקול, שמירת הלשון

פניני הדף היומי

מאת הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

נשואי אהות צעירה לפני אהותה הגדולה במסיבה הלך אהר זיקנה (בבא בתרא דף קב)

מבואר בסוגייתנו שכשיש משתה של שמחה מושיבים את האנשים לפי גילם והזקן יושב לפני החכם, ומצינו בפוסקים (שפתי כהן יורה דעה סימן רמד סעיף ג') שלמדו מדברי הסוגיה שאם ישנם כמה אחיות בגיל שידוכין אף שאחת חכמה ומוכשרת יותר משאר אחיותיה מכל מקום צריך לחתן קודם את הגדולה בשנים,, וכן כתבו התוספות בקידושין(דף נב) שדרך ארץ שלא תקדים האחות הצעירה להנשא לפני אחותה וכפי שכתוב בפסוק לא יעשה כן במקומינו לתת הצעירה לפני הבכורה והחתם סופר הקפיד על דבר זה.

אמנם בשו"ת מהרש"ם(חלק ג סימן קלו)כתב שאינו איסור ואין דין גמור אלא רק נימוס ודרך ארץ ולכן בשעת הדחק ובמקרה הצורך אפשר להקל, והנה בפשטות הטעם שאין ראוי לעשות כן בכדי שהאחות הגדולה לא תצטער מכך בראותה שאחותה הקטנה מקדימה אותה, ולכן כתבו הפוסקים שאם האחות הגדולה מוחלת לאחותה בלב שלם ולא מהשפה ולחוץ ואינה מקפידה עליה במקרה כזה האחות הצעירה רשאית להקדימה.

ובשו"ת אגרות משה(אבני נזר חלק ב סימן א)כתב להקל שאף לכתחילה אחר צעיר יכול להקדים ולישא אשה לפני אחיו הגדול שהרי הוא מקיים בכך מצווה ואיך שייך שנאמר לו שלא יקיים מצוה בגלל שאחיו הגדול לא קיים עדין, ואף שאחיו אנוס, ובאר שכל האיסור הוא דוקא כששני האחים השתדכו אלא שהאח הקטן רוצה לקבוע את זמן החתונה לפני האח הגדול, ובזה משום כבוד אחיו הגדול אומרת לקטן להמתין, אבל באופן שהאח הגדול לא מצא עדין את זיווגו אין האח הקטן שכבר השתדך צריך לעכב את מועד החתונה בשביל לחכות לאחיו, ואף שהאח הגדול הוא גם תלמיד חכם, עוד כתבו הפוסקים לדון אם מותר לאב להשיא את בתו הצעירה לפני אחיה הבכור שהרי יש לתת לו כבוד מדין האח הגדול, אולם כשהאח לומד וחסידה וחספץ לדחות ולאחר את זמן כניסתו לשידוכין משום שהוא רוצה להוסיף בלימודיו אין האחות הצעירה צריכה להמתין לו, ואינו דומה מקרה של אחות צעירה שמקדימה את אחותה הגדולה לאחות שמקדימה את אחיה ודבר זה מקובל ובפרט כשמציעים לה בחור בן עליה תלמיד חכם וירא שמים עם מידות נעלות.

שבת שלום

חשובה מן הכל. ומי האיש החפץ חיים, ואת כל ימיו רוצה להנעים, ותמיד יראה רק טוב, וכולם ישמחו אותו לאהוב - לפני הכל לנצור את הלשון, ותהיה מצוה זו במקום הראשון (תהלים ל"ד, י"ג).

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 069-2222-077 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. כמו כן ניתן להשיג את הקונטרס החדש המרהיב ביופיו 'ואהבת לרעך כמוך' ללימוד הלכות שמירת הלשון למשך יום 40 בטל. 054-8444-014.

בשעה טובה יצא לאור הספר המוכר

שֵׁעַר הַבְּטָחוֹן הַמְּבַאֵר

עם פרושו של הרב יגאל כהן שליט"א

במהדורת כיס

ועכשיו מבצע קונים 15 יחידות במחיר של 200 ש"ח ומחלקים לחברים (מחיר יחידה 15 ש"ח בלבד)

ניתן לתרום ואנחנו נחלק

לפרטים: 03-8000770

אנחנו תלמידי רב ור"ת איתנו ביט אהוד

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה